

Seru Krev

Törr

Královna zvratků se ve mě bouří
z řitního věnce vychází smrad
po pátý trávě z hlavy se kouří
z těch vašich keců mě chvátí chlad

Už nevnímám záchvaty svoje
ze zbytků střev tekoucí krev
z mozku mi zůstaly jen zbytky hnoje
marně se pokouším vstát

žluč a hleny cákly na podlahu
ústa v křečích se divně tvarují
srdce buší v podivném intervalu
třesoucí ruce mi sami tleskají

Ve zvratkách máčím si hlavu
cejtim se tak trochu přebytečnej
rychle mě hodte na hromadu
a zapalte se mnou oheň věčnej